

Sygn. akt II Ka 116/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale prokuratora Leszka Wójcika
po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2023 r. sprawy

A. M.

oskarżonego o czyny z art. 178a § 1 kk i inne
na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie
z dnia 28 grudnia 2022 r. sygn. akt II K 576/22

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

- rozwiązuje karę łączną grzywny orzeczoną w pkt VIII wyroku,
- w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia uznaje A. M. za winnego tego, że w dniu 12 marca 2022r., w miejscowości R., gm. S., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej DW-801 samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu w postaci środka odurzającego – ziela konopi innych niż włókniste (stężenie #⁹THC we krwi to 4,39 ng/ml), tj. winnego popełnienia wykroczenia wyczerpującego dyspozycję art. 87 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 87 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 3.000 (trzy tysiące) zł,
- uchyla rozstrzygnięcie z pkt II wyroku,
- w miejsce orzeczonego w pkt III wyroku środka karnego, na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i § 2 kw orzeka wobec A. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwa) lat,
- w miejsce zaliczenia dokonanego w pkt IV wyroku, na podstawie art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 marca 2022r. do dnia 11 maja 2023r.,
- przyjmuje, iż zaliczenie okresu zatrzymania oskarżonego w sprawie opisane w pkt IX wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej w pkt V wyroku;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz kwotę 20 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 116/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 28 grudnia 2022 r. w sprawie II K 576/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1.	co do czynu z pkt I a/o: - naruszenie przepisów prawa materialnego, mające wpływ na treść powyższego wyroku, poprzez dokonanie przez Sąd Rejonowy w Garwolinie błędnej wykładni art. 178a § 1 KK i przyjęcie, że oskarżony swoim postępowaniem wypełnił określone w niniejszym przepisie znamię znajdowania się „pod wpływem środka odurzającego”,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

podczas gdy ten co najwyżej znajdował się w stanie „po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu”, przez co wypełnił ustawowe znamiona art. 87 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r.- Kodeks wykroczeń,

- naruszenie przepisów prawa materialnego, mające wpływ na treść powyższego wyroku, poprzez przyjęcie za podstawę wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu art. 178 § 1 KK na skutek błędnego uznania, że oskarżony popełnił przestępstwo będąc pod wpływem środka odurzającego, podczas gdy powyższy czyn oskarżonego został popełniony w stanie „po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu”, wobec czego art. 178 § 1 KK nie znajdował w sprawie zastosowania,

- naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść powyższego wyroku, poprzez nie zastosowanie przy rozstrzygnięciu sprawy art. 5 § 2 KPK i rozstrzygnięcie występujących w niej wątpliwości, dotyczących znajdowania się oskarżonego w chwili popełnienia przestępstwa w stanie „pod wpływem środka odurzającego” na jego niekorzyść,

ewentualnie w sytuacji nie uznania w/w zarzutów:

- błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne uznanie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu i wina sprawcy są znaczne, w sytuacji gdy postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, a także charakter czynu, podjęcie przez oskarżonego skutecznego leczenia odwykowego czy uprzednia niekaralność uzasadniają słuszność warunkowego

	umorzenia postępowania wobec A. M..
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>- przepisy kpk nie regulują kwestii kolejności w jakiej powinno się stawiać zarzuty odwoławcze, jednakże skarżący powinien przedstawiać zarzuty w sposób uwzględniający ich charakterystykę oraz wzajemne powiązania. Zatem w pierwszej kolejności powinien być postawiony zarzut wobec części faktycznej zaskarżonego orzeczenia, a więc obrazy przepisów postępowania oraz błędu w ustaleniach faktycznych, dopiero w następnej kolejności zarzut co do sfery prawa materialnego. Z tych względów, Sąd Okręgowy w celu uzyskania przejrzystego przekazu, odniesie się do postawionych zarzutów z zachowaniem powyższej, prawidłowej metodyki stawiania zarzutów odwoławczych.</p> <p>- podniesione przez obrońcę zarzuty oraz przytoczona na ich poparcie argumentacja, skutkowały częściową zmianą zaskarżonego wyroku. Podważają one w sposób skuteczny zasadność przypisania oskarżonemu czynu z art. 178a § 1 kk, zamiast wykroczenia z art. 87 § 1 kw.</p> <p>- na wstępie rozważań należy zauważyć, że wobec braku zdefiniowania ustawowego stanu "pod wpływem środka odurzającego" oraz stanu "po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu", którym posługuje się art. 87 § 1 kw, sąd rozpoznając sprawę o przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione pod wpływem środka</p>	

odurzającego, a więc także o przestępstwo z art. 178a § 1 kk, każdorazowo musi ustalić, czy środek ten miał realny wpływ na sprawność psychomotoryczną kierującego pojazdem w stopniu podobnym, jak w sytuacji znajdowania się pod wpływem alkoholu (tak SN w wyroku z 28.06.2022r. w sprawie III KK 205/22, LEX nr 3457530).

- analiza motywów zaskarżonego wyroku wskazuje, że Sąd a quo nie poczynił żadnych ustaleń odnośnie wpływu środka odurzającego – ziela konopi innych niż włókniste (w organizmie oskarżonego stężenie delta-9-THC we krwi to 4,39 ng/ml) na organizm oskarżonego, tj. czy oddziaływał ten środek na jego zdolność psychomotoryczną w takim stopniu jak u osoby znajdującej się w stanie upojenia alkoholowego, co jak wynika z ww. judykatu jest obowiązkowe, szczególnie przy niższych stężeniach. W ocenie Sądu Okręgowego materiał dowodowy w postaci wyjaśnień oskarżonego (k. 120v), przyznającego się do popełnienia zarzuconych mu aktem oskarżenia czynów, a także opinia biegłego z zakresu toksykologii (k. 58-59v), będące podstawą poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, zdaniem Sądu Okręgowego, są niewystarczające do stwierdzenia prowadzenia przez oskarżonego pojazdu pod wpływem środka odurzającego. Oprócz stwierdzenia we krwi oskarżonego zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu 4,39 ng/ml, nie ma innych dowodów, które pozwoliłyby na kategoryczne ustalenie znajdowania się oskarżonego pod wpływem środka odurzającego w stopniu zaburzającym jego stan psychomotoryczny. Należy wskazać,

że oskarżony w trakcie rozprawy w dniu 28 grudnia 2022 r. wskazał, iż nie czuł się, aby był w stanie pod wpływem marihuany, czuł się trzeźwo (...) nie czuł się odurzony żadnymi środkami i dlatego zdecydował się jechać samochodem (...) wiedział jak długo się to utrzymuje w jego organizmie i jak długo potrzeba, żeby mógł prowadzić pojazd (k. 120-121). Owszem, nie należało bezmiernie ufać oskarżonemu co do prawdziwości jego relacji, gdyż jest on niewątpliwie zainteresowany korzystnym dla siebie rozstrzygnięciem sprawy, jednakże z protokołu badania śliny (k. 2) wynikało, że reagował prawidłowo na komendy funkcjonariuszy Policji, jego sposób mówienia był normalny, bez odchyień, wyszedł z samochodu normalnie, jego chód był pewny. Wygląd oskarżonego, jego sprawność fizyczna i psychiczna oraz sposób zachowania zostały również opisane przez lekarza obecnego podczas pobierania krwi od oskarżonego. Protokół z wykonania tej czynności potwierdza, iż wypowiadał się wyraźnie, a chód, a także podnoszenie przez niego przedmiotów z ziemi było pewne (k. 60-60v). Odnotowano wprawdzie w protokole pobrania krwi, że oskarżony jest wesoły, a jego źrenice są poszerzone, ale nie są to objawy, które świadczą, iż w chwili prowadzenia pojazdu jego zdolności psychomotoryczne, były porównywalne jak w przypadku zaistnienia staniu nietrzeźwości. Należy zauważyć, że zaraz po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy Policji został przebadany na zawartość środków odurzających w ślinie, zaś w protokole z k. 2-3 wskazano, iż oskarżony oczy miał normalne, o prawidłowej średnicy

żrenic. Nie są to oczywiście jedyne okoliczności brane pod uwagę przy ustalaniu stanu pod wpływem środka odurzającego, a wskazywanie ich w tym miejscu służyć ma przede wszystkim wykazaniu niesłuszności dokonanych przez Sąd meriti ustaleń faktycznych. W literaturze podaje się, że o niekwestionowanym występowaniu zaburzeń psychomotorycznych można mówić przy ustalonym poziomie 10 ng/ml i więcej delta-9-tetrahydrokannabinolu (R. W., Aktualne możliwości diagnostyczno-interpretacyjne w opiniowaniu sądowo-lekarskim wpływu wybranych związków psychoaktywnych na zdolność psychomotoryczną człowieka, P., 2009.07.16). Tymczasem, w niniejszej sprawie u oskarżonego stopień intoksykacji ww. środkiem odurzającym był na poziomie 4,39 ng/ml. Należy przy tym pamiętać, że przeprowadzone badania z reguły ograniczają się do stwierdzenia w organizmie jedynie obecności środka odurzającego, wskazania rodzaju tego środka oraz jego ilości. Wobec braku ustawowego progu, jak to ma miejsce w przypadku przestępstwa z art. 178a kk, określonego w art. 115 § 16 kk, takie badanie może mieć wyłącznie znaczenie pomocnicze dla określenia stopnia wpływu tego środka na zaburzenia świadomości. W żadnym wypadku, na jego podstawie nie można automatycznie przyjmować ustalenia o kierowaniu pojazdu w stanie pod wpływem środka odurzającego. Wyznaczone od niedawna przez biegłych progi stanu po użyciu (25 ng/ml) i stanu pod wpływem amfetaminy i jej analogów (50 ng/ml) są progami wyznaczonymi na potrzeby farmakologii i w żaden sposób nie mogą być jednoznacznie

traktowane jako wyznaczniki stanu "po użyciu" i stanu "pod wpływem" środka odurzającego w rozumieniu przepisów prawa karnego (wyrok SN z 28.06.2022 r., III KK 205/22, LEX nr 3457530). Nie bez znaczenia pozostawało, że oskarżony przed inkryminowanym zdarzeniem często zażywał środki odurzające, co sam przyznał, co też może przekładać się na dłuższe utrzymywanie substancji we krwi. Kwestia ta również nie była przedmiotem rozważań Sądu I instancji, zawartych na łamach pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Warto też podnieść, że powodem zatrzymania nie było zachowanie oskarżonego, które by świadczyło o zaburzeniu zdolności psychomotorycznych, a wyprzedzanie na podwójnej ciągłej. Była to rutynowa kontrola, dopiero w jej trakcie wyszło na jaw, że oskarżony znajduje się pod wpływem środków odurzających.

- biorąc zatem pod uwagę wszystkie powyżej przedstawione rozważania Sąd Okręgowy uznał, że stosownie do zasady in dubio pro reo należało przyjąć, iż oskarżony prowadził pojazd w stanie po użyciu środka odurzającego, co wypełnia znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 kw, nie zaś w stanie pod wpływem środka odurzającego, a więc występku z art. 178a § 1 kk.

- z uwagi na powyższe, korzystając z regulacji przewidzianej w art. 436 kpk, uznając, iż rozpoznanie wyżej omówionych zarzutów jest wystarczające do wydania orzeczenia, Sąd II instancji nie odnosił się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Skarżący w jego ramach kwestionuje przecież zasadność skazania za

<p>czyn z art. 178a § 1 kk, a w postępowaniu w sprawach o wykroczenia nie jest możliwe orzeczenie warunkowego umorzenia postępowania, ze względu na brak odesłania w Kodeksie wykroczeń do odpowiednich przepisów Kodeksu karnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o uchylenie wyroku i w zakresie czynu I z a/o warunkowe umorzenie postępowania na okres próby 2 lat, zaś w zakresie czynu II z a/o o umorzenie postępowania na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, <p>ewentualnie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>wniosek co do czynu przypisanego w pkt I zaskarżonego wyroku był bezprzedmiotowy wobec ukarania A. M. za popełnienie czynu z art. 87 § 1 kw. Z tych też względów Sąd Okręgowy nie odnosił się co do jego zasadności.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>co do czynu z pkt II a/o</p> <ul style="list-style-type: none"> - błąd w ustaleniach faktycznych poprzez błędne uznanie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu i wina sprawcy są znaczne, w sytuacji gdy postawa 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, a także charakter czynu, podjęcie przez oskarżonego skutecznego leczenia odwykowego czy uprzednia niekaralność, a także fakt posiadania niewielkiej ilości środka odurzającego w postaci marihuany uzasadniają słuszność umorzenia postępowania na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ewentualnie warunkowego umorzenia postępowania wobec A. M.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- zarzut był bezzasadny, z uwagi na to, że w realiach niniejszej sprawy nie zachodzą takie okoliczności, które uzasadniałyby umorzenie postępowania o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w oparciu o art. 62a tejże ustawy lub warunkowe umorzenie na podstawie art. 66 kk.</p> <p>- do zastosowania którejkolwiek z tych instytucji niezbędne jest łączne spełnienie wszystkich wskazanych w odpowiednich przepisach przesłanek. Z orzecznictwa sądów powszechnych i Sądu Najwyższego wynika, że marihuana o wadze 2,17 g nie jest wprawdzie dużą ilością, jednakże nie sposób uznać jej za nieznaczną. Dalej należy wskazać, że umorzenie postępowania lub warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego nie przyniosłoby oczekiwanego skutku w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej, zaś oskarżony mógłby uznać, że istnieje przyzwolenie organów ścigania do dalszego wchodzenia w posiadanie nieznaczej ilości</p>		

narkotyków czy nawet kierowania pojazdami mechanicznymi pod wpływem tych środków.	
Wniosek	
o uchylenie wyroku i w zakresie czynu I z a/o warunkowe umorzenie postępowania na okres próby 2 lat zaś w zakresie czynu II z a/o o umorzenie postępowania na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ewentualnie o: - uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
niezasadność zarzutu skutkowałą niezasadnością wniosków	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 28 grudnia 2022 r. w sprawie II K 576/22 w części niewymienionej w podsekcji 5.2.	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
w zakresie tych rozstrzygnięć zaskarżony wyrok - jako słuszny i odpowiadający prawu - należało utrzymać w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
<p>wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 28 grudnia 2022 r. w sprawie II K 576/22 zmieniono w ten sposób, że:</p> <p>1. rozwiązano karę łączną grzywny orzeczoną w pkt VIII wyroku,</p> <p>2. w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia uznano A. M. za winnego tego, że w dniu 12 marca 2022r., w miejscowości R., gm. S., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej DW-801 samochód osobowy marki B. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu w postaci środka odurzającego – ziela konopi innych niż włókniste (stężenie #⁹THC we krwi to 4,39 ng/ml), tj. winnego popełnienia wykroczenia wyczerpującego dyspozycję art. 87 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 87 § 1 kw wymierzono mu karę grzywny w kwocie 3.000 zł,</p> <p>3. uchylono rozstrzygnięcie z pkt II wyroku,</p> <p>4. w miejsce orzeczonego w pkt III wyroku środka karnego, na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i § 2 kw orzeczono wobec A. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat,</p> <p>5. w miejsce zaliczenia dokonanego w pkt IV wyroku, na podstawie art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 marca 2022r. do dnia 11 maja 2023r.,</p>	

<p>6. przyjęto, iż zaliczenie okresu zatrzymania oskarżonego w sprawie opisane w pkt IX wyroku dotyczy kary grzywny orzeczonej w pkt V wyroku.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>- powody zmiany ww. wyroku do co kwalifikacji prawnej czynu zostały przedstawione w rubryce 3.1,</p> <p>- zmiana w zakresie kwalifikacji karnej z przestępstwa na wykroczenie, spowodowała konieczność rozwiązania łącznej kary grzywny orzeczonej w pkt VIII zaskarżonego wyroku, a także uchylecia rozstrzygnięcia zawartego w pkt II wyroku Sądu I instancji,</p> <p>- orzekając sankcję karną za popełnienie tego wykroczenia Sąd Okręgowy działał w oparciu o art. 24 kw, art. 29 kw, art. 33 kw, a także art. 87 kw. Sąd a quem przy rozważeniu wszelkich okoliczności, zarówno tych łagodzących odpowiedzialność A. M., jak dotychczasowa niekaralność oraz przyznanie się do winy, jak i obciążających, choćby naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, wskutek poruszania się przez podsądnego pojazdem mechanicznym w stanie po użyciu środka podobnie działającego do alkoholu, czym godził tym samym w bezpieczeństwo innych uczestników tego ruchu, znaczny 30 km odcinek drogi, który pokonał w takim stanie, uznał, że kara grzywny w wysokości 3.000 zł, a więc w dużej mierze zbliżona do dolnej granicy ustawowego zagrożenia w wysokości od 2.500 zł do 30.000 zł, wyznaczonej przez treść art. 87 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1a kw, spełni cele, jakie stawia się karze w art. 33 § 1 kw. Orzeczona kara grzywny jest nadto dostosowana do jego aktualnych dochodów, warunków osobistych i rodzinnych, stosunków majątkowych i możliwości zarobkowych. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową. Świadcząc pracę w firmie (...) osiąga dochód w wysokości 2800 zł netto miesięcznie. Nawet, jeżeli przyjąć, iż posiada rodzinę, a niedawno temu urodził mu się syn, nie powoduje, że należy diametralnie łagodzić represję karną. Sytuacja rodzinna nie może przeważać nad pozostałymi okolicznościami brany pod uwagę przy ustalaniu kary. Środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, o charakterze obligatoryjnym, w myśl art. 87 § 3 kw, co prawda nie został orzeczony w najniższym możliwym wymiarze, jednakże w świetle przytoczonych powyżej okoliczności, jest on adekwatną</p>	

odpowiedzią na działanie A. M. i powinien osiągnąć pożądaną efekt wychowawczy. W miejsce zaliczenia dokonanego w zaskarżonym wyroku, na mocy art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczono okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 12 marca 2022 r. do 11 maja 2023 r. Konkludując, wymierzona kara jest sprawiedliwa, powinna uświadomić A. M., iż nie warto wchodzić na drogę sprzeczną z prawem, przy czym stanowiła będzie dla niego lekcję życiową, a także spełni swoją rolę w zakresie oddźwięku społecznego,

- przyjęto, iż zaliczenie opisane w pkt IX zaskarżonego wyroku, wobec zmiany kwalifikacji czynu przypisanego A. M. w pkt I tego wyroku oraz niezasadności apelacji w części dot. przypisania przez Sąd Rejonowy oskarżonemu czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, dotyczy kary grzywny orzeczonej w pkt V tego wyroku za ten czyn.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiąże o powodach uchylecia		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
-----	-----
4.1.	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
-----	-----
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	wobec faktu, iż apelacja obrońcy A. M. była w części niezasadna, Sąd Okręgowy, wobec braku przesłanek z art. 624 kpk, warunkujących możliwość zwolnienia od pokrycia kosztów, w stosunku do ww., zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz kwotę 20 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze

7. PODPIS

A1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana